

skabernes er obligatoriske og omfatter hele produktionen undtagen den del af den, der eksporteres til tredielande. Endvidere indskrænker de danske certifikatordninger sig — bortset fra kontrolordningen for såsæd — i princippet til rene sortsæghedsordninger, medens Fællesskabernes direktiver også indeholder bestemmelser om minimumskrav til renhed og spireevne m.v. Alle attestationer for renhed og spireevne udstedes i dag af statsfrøkontrollen. Statsfrøkontrollens virksomhed har hidtil været ulovbestemt, men for at kunne imødekøbe Fællesskabernes krav må landbrugsministeren have mulighed for at kunne fastsætte mindstekrav til renhed og spireevne m.v. til brug for statsfrøkontrollens kontrolarbejde.

En undtagelse fra det anførte gælder for handelen med læggekartofler, hvor der i Danmark på lovgrundlag er opbygget en ordning, der i store træk svarer til Fællesskabernes, i medfør af lov nr. 152 af 24. april 1963 om udførsel af kartofler og lov nr. 121 af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plante-sygdomme og skadedyr. Ved de nugældende bestemmelser i landbrugsministeriets bekendtgørelse af 2. juli 1968 er på tilsvarende måde som i Fællesskabernes regler fastsat bestemmelser om optagelse på sortliste, foretagelse af vækstinspektion og godkendelse af læggekartoflerne i forskellige klasser efter sundhed og kvalitet, ligesom der er fastsat krav om emballering, mærkning og betaling af afgifter. De danske kontrolbestemmelser er dog fastsat først og fremmest med henblik på at sikre kvaliteten af læggekartofler til eksport, medens Fællesskabernes regler som anført i tilsvarende omfang skal sikre importen og den indenlandske handel. — I forbindelse med indførelsen af Fællesskabernes regler har man fundet det hensigtsmæssigt at overføre det samlede danske kontrolsystem vedrørende handelen med læggekartofler til fastsættelse i medfør af nærværende lov.

Fællesskabernes direktiver er meget omfattende og detaljerede, og det er ikke muligt eller hensigtsmæssigt at indføje alle de detaljerede bestemmelser i en lov. Dels er der visse afvigelser i reglerne for de forskellige frøarter m. v., således at loven ville blive omfangsrig og kompliceret, og dels må der forventes gennemført ændringer og tilføjelser til EF's regler, hvilket ville nødvendiggøre hyppige lovændringer. Man har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt at overlade gennemførelsen af detail-reglerne til administrativ fastsættelse i form af bekendtgørelser udstedt af landbrugsministeren. Bestemmelserne påregnes fastsat efter forhandling med de pågældende erhvervsorganisationer. På grundlag af de i øjeblikket gældende EF-direktiver må der påregnes ud-

stedt særskilte regler for henholdsvis roefrø, kløver- og græsfrø, oliefrø, grønsagsfrø, såsæd, skovfrø og andet forstligt avlsmateriale samt læggekartofler.

Kontrollen med de omhandlede ordninger vil blive henlagt til institutioner under landbrugsministeriet, der allerede nu varetager tilsvarende kontrolopgaver. Det drejer sig om statens planteavlssudvalg, statsfrøkontrollen, landbrugsministeriets certifikat udvalg for korn og frø, statens plantetilsyn og herkomstkontrollen. EF-ordningerne vil medføre en væsentlig udvidelse af kontrolvirksomheden. Et skøn over statens merudgifter herved er imidlertid behæftet med en betydelig usikkerhed, fordi der er tale om nye kontrolområder. Udgiften vil endvidere være afhængig af, i hvilket omfang omkostningerne søges kompenseret ved afgifter, jfr. herom nedenfor.

Administrationen af EF's sortlistebestemmelser påregnes henlagt til *statens planteavlssudvalg*, der her i landet varetager afprøvningen af sorter og stammer med henblik på optagelse på sortliste. Det antages efter det nu foreliggende, at afprøvningsvirksomheden kun vil blive forøget i uvæsentligt omfang.

Gennemførelsen af EF-ordningerne vil derimod betyde en væsentlig forøgelse af virksomheden for *statsfrøkontrollen* og *landbrugsministeriets certifikat udvalg for korn og frø*. For såsæd skal ske en udvidelse af den frivillige kontrolordning for såsæd til en obligatorisk kontrol omfattende hele produktionen og samtidig ske tilpasning til EF's partikontrol. For markfrø skal opbygges en kontrolordning også for hjemmemærkedesproduktionen, der omfatter såvel sorts- og stammeægthedskontrol som kontrol med renhed, spireevne m. m. Meromkostningerne ved den udvidede kontrolvirksomhed, herunder til analyser, markkontrol og partikontrol, anslås til ca. 1,74 mill. kr. Hertil kommer et beløb på ca. 0,04 mill. kr. ved udvidelse af *herkomstkontrollens* virksomhed i forbindelse med gennemførelsen af EF-ordningerne for skovfrø. Med den anførte usikkerhed kan meromkostningerne inden for frøområderne som helhed anslås til i alt ca. 1,78 mill. kr. Heraf vil ved opretholdelse af de hidtidige afgiftsprincipper godt 0,8 mill. kr. blive dækket af afgifter, således at merudgiften for staten under denne forudsætning vil udgøre ca. 0,96 mill. kr.

Det overvejes imidlertid at foretage en forhøjelse og ajourføring af afgifterne for kontrolvirksomheden, således at udvidelsen af kontrollen for frøområdet ikke medfører merudgifter for statskassen.

For så vidt angår læggekartofler eksisterer der som anført allerede nu en kontrolordning — henhørende under *statens plantetilsyn* — der i væsentlig grad modsvarer fællesskabernes system. Det må imidlertid forventes, at en nødvendig udvidelse af partikon-